

1 3695
I.

Fläder-(hulle)-The.

Fläder-eller hyllethe, som man mera allmänt säger, användes mycket i huskurerna och var ett oumbärligt preperat i husapoteket.

Fläderblommorna plockades då de voro fullt utslagna, varefter de torkades i skuggan och förvarades sedan på en torr plats. Då det skulle användas slog man antingen kokande vatten över blommorna eller också lade man ner sådan i kokande vatten. När man så fått ett lagom starkt dracks detta så hett, som möjligt. Detta medel användes vid förkylning eller förkylningssjukdomar och ansågs mycket verksamt såsom svett drivande medel.

Saft kokad på fläderbär ansågs såsom blodrenande. Fläderbär kokade till saft eller sylt ansågs också särdeles bra för lungorna.

II.

Bäckhästen i Bögerups bränneri.

Då i samlingarna förut finnes ett flertal historier om bäckhästen skall jag ej i detalj beröra dessa, men då berätterskan berörde saken vill jag endast omnämna, att det var en allmänt utbredd tro

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fläder-The.

Fläderbär.

Bäckhästen
i Bögerups
bränneri.

Skåne
Överg.
Billinge
Märk 1932

2 3695

Märk Billiga Papper
Ber. från Cecilia Andersson
Född 1868 Billinge by

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att bäckhästen hade sitt tillhåll i ett gammalt bränneri tillhörande Bögerup.

"Vi sprant allti fårbi bränneried i Bögerup", sade berätterska,
"får vi rädda fårr bäckhästen* fårr den brugte å va där!"

III.

En jättesaga om Söderåsen och Gällaberg.

Sagan om Söderåsen och Gällaberg.

Det var en gång en jätte, som skulle gräva ut Ringsjön, men om det var jätten Finn visste man ingenting. Han grävde en stor håla och den grus han grävde upp tog han i en säck. Han skulle använda grusen för att lägga en bro över Sundet, men då han kom till Gällaberg gick där hål på säcken där en del föll av och bildade denna lilla bergknalle.

När han sedan kom dit där Söderåsen börjar började grusen åter att rinna och så bildades denna ås och det, som slutligen var kvar bildade Kullaberg.

Det är åter en av de gängse jättesagorna om åsarnas uppkomst, som här lever kvar och har berättats från släkte till släkte, dock tycks det som ovan påpekats ej vara jätten Finn, som denna gång satt liv i folkfantasi.

Skriv endast på denna sida!

Ett slags lyte hos en flicka i Forestad.

När ett barn drabbades av någon sjukdom ville man gärna i denna se ett lyte förorsakat av någon händelse under havandeskapet. Berätterskan omtalar att en flicka i Forestad hade en slags utslag i huvudet, som förhöll sig så att en slags klara blåsor slogo upp i huvudet, och när de suttit en tid gick där hål på dem. Blåsorna slog upp över hjässan och vad modern än försökte för medel, var det ingenting som hjälpte. När ingenting tycktes hjälpa, frågade hennes mor om hon ej blivit skränd eller varit utsatt för någonting under havandeskapet och kvinnan drog sig då till minnes, att hon en gång kommit ut i skafferiet och ~~äxx~~ slagit huvudet emot ett fläskstycke, som hängde där. För att råda bot för det onda blev hon uppmanad, att söka stjäla en bit fläsk från en granne ^{/därmed/} och smörja barnet över hjässan, eller på det område av huvudet där utslagen funnos. Hon lyckades verkligen vid ett besök hos berätterskan stjäla en bit fläsk och med denna smorde hon barnet och sedan blev det bra, så att utslaget ej mera visade sig.

V.Medel mot vårtor.

Ett ganska allmänt medel att bli befriad från vårtor, sade berätterskan. Medel mot vårtor.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVEtt lyte hos
en flicka i
Forestad.

terskan vara, att man skulle taga så många ärter, som man hade vårtor, och så skulle man kasta ärterna i brunnen och försöka komma under tak innan dessa hade hunnit sjunka till botten. Kunde man det försvunno vårtorna av sig själva.

Ett annat medel mot vårtor var att man skulle försöka få regnvatten, som samlats i någon fördjupning i en sten och därmed tvätta vårtorna, så skulle dessa gå bort.

Ett annat medel mot vårtor var att man tvättade dessa i det vattnet, varmed man tvättat ett lik, så skulle vårtorna gå bort när liket ruttnat upp.

VI.

Drömmen om den tillkommande.

Sättet att försöka utröna, vem som skulle bli följeslagare eller följeslagerska genom livet har ju alltid upptagit ungdomarna och sätten att utröna ~~detta~~ denna viktiga hemlighet har varit olika. Berättelser kan omtalar ett par av dessa sätt.

Sålunda skulle en flicka, som ville veta vem som skulle bli hennes make, påskafton äta ett hårdkokt ägg. I ~~detta~~ den luft-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kasta ärter i brunne, så som medel mot vårtor.

Regnvatten mot vårtor.

Tvätta bort vårtor i vattnet, varmed man tvättat ett lik.

Drömmen om den tillkommande.

sväms
Ombygd Ad Billinge om
1932

53695

Uppf. Helge Persson, Nöje
Bes. Carolina Andersson

f. 1868 i
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
Billinge

blåsa, som finnes och som bildar en håla i det kokade ägget, skulle man lägga så mycket ~~px~~ salt, som fick plats. Detta salt, som naturligtvis, skulle ätas upp förorsakade en svår törst och om man så under sömnen drömde att en karl kom och på någon slags dryck, skulle detta vara tecken på att han var den rätte.

Lucianatten eller "Lussenatten", som ~~xx~~ man allmänt sade, var även en natt då man efter att ha ätit en hel salt sill med inkräm och allt kunde drömma om den tillkommande. Även i detta fall skulle han komma och bjuda ungmön något att dricka. I detta fall skulle man noga iakttaga, vad för slags dryck, som bjöds, ty var det vin skulle man bli rik, men var det vatten skulle man bli fattig.

Drömmen "Lussenatten!"

VII.

Andra sätt att utröna vem som skulle bli den tillkommande.

Ett sätt att utröna, vem man skulle få till följeslagare genom livet, var att om man hittade en ärta då man spritade sådana, som där ~~xx~~ tillkommande. var nio ärter i, skulle man lägga den samman igen och ej taga ut ärter samt lägga baljan över dörren så skulle den tillkommande komma att hetera så, som dens namn var. som först trädde in genom dörren, men det var ej säkert att det var den person, som kom, som skulle vara den rätte.

Andra sätt att utröna vem som skulle bli den tillkommande.

Skriv endast på denna sida!

Ett annat sätt att utröna saken var, att då man skalade äpplen, skulle man försöka få en hel skal. ^{/tt/} Denna skal skulle sedan svängas tre varv runt huvudet, varefter den skulle kastas bakåt. Bildade skalet då det låg på golvet en figur, som kunde tydas såsom en bokstav, skulle denna bokstav utgöra initialen till den tillkommandes namn.

Ett annat ganska vanligt sätt att få utrönt samma sak, var att se vad för en bokstav, som bildades av händernas ådernät. Berätterskan omtalade att på hennes hand finns ett tydligt K och hennes make hette Karl.

Ett mycket vanligt sätt att få veta denna viktiga sak var, att flickorna brukade plocka nio sorters örter midsommarafton. Örterha skulde plockas vid en korsväg och när de voro plockade fick man ej säga något, utan man skulle då bums gå och lägga sig. Om man då drömde om en pojke skulle denne bli den man skulle ge sitt hjärta.

VIII.

Ett varsel om dödsfall.

Denna sak kan kanske inte direkt räknas till folkminnen, men då berätterskan själv upplevat händelsen och den hänger nära samman med folkets tro- och föreställningssätt om dylika saker vill jag berätta

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hur man genom ett äppelskal fick veta namnet på den tillkommande.

Läsa den tillkommandes namn på händernas ådernät.

Nio sorters örter midsommarafton.

Ett varsel om dödsfall.

den.

Berätterskan hade i sin ungdom plats i Köpenhamn! En natt vaknade jag vid, att jag tyckte det knackade på dörren, men då där ej var någon trodde jag, att det var, som jag hade drömt. När jag legat lite hörde jag det igen och sedan för tredje gången och då förstod jag att det var något särskilt. Jag somnade ej mera den natten och då jag på morgonen träffade frun omtalade jag det för henne, och hon sade, att hon trodde jag skulle få höra omtalas något dödsfall.

När jag en stund efteråt kom ned på gatan fick jag se kusken på det ställe där jag haft plats förut och han lämnade mig en biljett från dottern på denna gård, vari hon meddelade att hennes mor under natten hade avlidit.

Då jag senare kom på besök dit omtalade fröken, att hennes mor på kvällen känt sig klen och sagt; "Jag tror att vi får försäka få hit Cecilia igen för hon förstod sig så bra på att passa mig!" Då förstod jag var varslet kom ifrån.
